

Sprawozdanie

komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie zakupu gruntu pod budowę gmachu dla pomieszczenia Sejmu i Wydziału krajowego.

Wysoki Sejmie!

Mając sobie przekazany uchwałą wys. Sejmu z dnia 9. kwietnia 1875 wniosek względem zakupu gruntu pod budowę gmachu dla umieszczenia Sejmu i Wydziału krajowego, zastanawiała się komisya administracyjna przedewszystkiem, czy innych gruntów oprócz przedstawionych przez Wydział krajowy, niema do nabycia.

Przechodząc te grunta które od postanowienia wniosku budowy gmachu sejmowego do nabycia się nastęrczały, okazało się, że jedne już sprzedano (pałac Młockiego) inne zaś które i pierwiej za niesto sowne uważano, być niemi nieprzestały (część ogrodu Ossolińskich, Drukarnia rządowa), dalej że zakupywanie części zabudowanych, celem demolowania zabudowań i postawienia w tem miejscu gmachu Sejmowego, na koszt wielki narażałoby fundusze krajowe, nakoniecże nabycie własności miasta Lwowa (plac przy hotelu Angielskim) według zasiągniętej wiadomości kosztowałoby bardzo drogo, a miejsce byłoby mniej dogodnym. Zdaniem komisji administracyjnej niepozostaje wybór jak między placem Castrum, a realnością l. 717 $\frac{3}{4}$, przy jezuiickim ogrodzie. W tym celu wszedł Wydział krajowy w rokowania, co do placu Castrum z miastem Lwowem, co do realności pod l. 717 $\frac{3}{4}$ zaś z teje właścicielami i zabezpieczył przedwstępniemi umowami nabycie tych przedmiotów, a nadto zarządził wiercenia, dla zbadania kosztów założenia fundamentów.

Przedłożony przez Wydział krajowy z dnia 23go Marca 1875. r. L. W. kraj. 6891 wyczerpujące sprawozdanie, na które niniejszem komisya administracyjna powołuje się wykazuje bez żadnego porównania znaczniejszy koszt założenia fundamentów na placu Castrum, jak na gruncie realności przy Jezuiickim ogrodzie.

Komisya administracyjna nie mogła się wdawać w ocenienie czy przyjęta przez Wydział krajowy za podstawę obliczenia, ilość 150ciu ubiakacy i rozmiary tychże są konieczne i niezbędne, do uwzględnienia przy zamierzonej budowie zawsze jednakże, niemoże ulegać wątpliwości że koszt założenia fundamentów, były na placu Castrum, więcej jak dwa razy wyższy.

Uwzględniając tudzież, że cena sąnia gruntu na placu Castrum jest prawie dwa razy wyższą, przedstawia się nabycie realności przy Jezuiickim ogrodzie L. 717 $\frac{3}{4}$, jako tańsze, korzystniejsze i tylko nabycie tej realności może komisya administracyjna Wysokiemu Sejmowi zalecać. Rozchodzić by

się mogło, czyli nabyć całą realność za 141,128 złr. czyli część tejże. Nabycie jednakże całości przedstawia tę znaczną korzyść, że postawi w możności architektów, przy wyrobieniu planów, dokładnie uwzględnić i odpowiedzieć, takwymogom estetycznym jak oszczędności. Zbywające części gruntu jakie by pozostałe po stanowczem przyjęciu planu na gmach, będzie można niezawodnie zbyć korzystnie, tak że fundusz krajowy co najmniej, nie poniesie, przez nabycie całej realności żadnej straty.

Rozłożenie wypłaty na trzy terminy jest dla funduszu krajowego korzystne. Na pokrycie pierwszej raty, Wydział krajowy, nie żąda żadnego specjalnego funduszu i uści takową z oszczędności budżetu na rok 1875.

Komisya administracyjna zgadza się zatem w zupełności ze zapatrywaniem się Wydziału Krajowego i wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Upoważnia się Wydział Krajowy do kupienia na rzecz funduszu krajowego całej realności we Lwowie pod l. 717³/₄ położonej wraz z superstruktami i inwentarzem ruchomym i nieruchomym za cenę i pod warunkami zawartymi w protokole spisany dnia 13. Marca 1875 z właścicielkami tej realności z Wną. Anielą z Sierakowskich Hubicką i Wną. Zofią z Wendrychowskich Szydłowską.

W celu wypłacenia pierwszej raty z ceny kupna w sumie 47042 złr. 67 cnt. i procentu po 6% od sta za rok od pozostającej reszty ceny kupna i taksy od przeniesienia własności — otwiera się Wydziałowi Krajowemu na rok 1875 zadatkowy kredyt w sumie 58863 złr. pozostałe dwie raty ceny kupna mają być umieszczone w budżecie funduszu krajowego, a to na rok 1876 w sumie 47042 złr. 67 cnt. z 6% procent od pozostałej trzeciej raty włącznej kwocie 49866 złr. a na rok 1877 w sumie 47042 złr. 66 cnt.

Niniejszem zostaje załatwioną petycja 45/S.

Przewodniczący :

Sprawozdawca :

L. książę Sapieha. m. p.

Koziebrodzki. m. p.